

quid distinctum à suis partibus vnitis, nihil esset discriminis inter ipsum, & totum per aggregationem, quia totum per aggregationem nihil est aliud, quàm plura entia aggregata inter se; sed in illo casu materia & forma constituerent quid aggregatum; dicendum ergo est quòd totum substantiale sit aliqua entitas distincta etiam à partibus vnitis. Confirmatur; quia alioquin non esset magis vnum ens, quàm Cumulus lapidum, aut quam quodlibet aliud compositum per accidens, quia Cumulus lapidum, & huiusmodi sunt multitudo suarum partium simul sumptarum, & tali modo vnitarum; sed si totum Physicum substantiale esset tale, nulla inter vtrumque esset differentia, quia sicut vnus esset suæ partes simul sumptæ, ita & alterum.

Quintum.

Quintum. Quando aliqua duo ita se habent, vt multa attribuantur vni, quæ non attribuantur alteri, illa non sunt idem; sed multa attribuantur toti, quæ non attribuantur partibus etiam vnitis; nam totum dicitur generari, non tamen partes; generatio enim non dicitur vltimatè terminari ad partes, etiam vnitas, sed ad ipsummet totum: Item totum dicitur destrui, non tamen partes, vt patet in homine, qui moritur, ergo &c.

Sextum.

Sextum. Illud est Compositum, quod verè dicitur componi, & generari: sed partes vnitæ non verè dicuntur componi, aut generari, ergo non sunt ipsum compositum, maior & minor videntur satis manifestæ.

Septimum.

Septimum. Nisi totum Physicum distingueretur à suis partibus, non esset aliud totum Physicum à toto vniuersali, quia totum vniuersale est suæ partes, & non ex partibus, nec enim genus constituitur ex suis partibus, at totum Physicum est ex partibus, nec est suæ partes.

Octauum.

Octauum. Quod diuiditur in aliqua, non est illa: sed totum diuiditur in partes, ergo non est suæ partes.

Nonum.

Nonum. Materia & forma sunt partes totius, & totum non est pars ipsius, ergo totum non est materia, & forma, ideòque totum & partes non sunt idem realiter.

Varias habet rationes in fauorem opinionis Scotificæ, Albertus de Saxonia *lib. 1. Phys. quest. 7.* sed fere omnes procedunt à partibus diuisis, non modò ad coniunctas, sed etiam ad ipsummet totum, & proinde eum apparenter falsæ sint, ideòque facillimè solui possunt, inutile foret eas hic reponere.

CLYPEVS TERTIVS.

Satisfit rationibus primi Clypei.

Item 10. Soluuntur rationes probantes totum non distingu à partibus nisi per rationem. Ad primam.

Ad rationes, quibus præsertim Recentiores volebant primo Clypeo probare totum, & partes vnitas non distingu ante opus intellectus, sic rectè satisfit.

Ad primam. Dic loqui Sanctum Augusti.

num de anima, & corpore transactis in *tertiam* entitatem, modo in *prima resolutione* explicando. Ad Sanctum Athanasium dic ipsum loqui declaratiuè, id est, vult ostendere, quomodo ex duabus naturis possit fieri vnum substantiale, scilicet Christus; Quandoquidem ex anima & corpore fit benè vnum substantiale, seu vna persona. Diuus verò Paulus loquitur de toto integrali, in toto autem integrali, partes non transeunt in *tertiam* entitatem. Aut dic debere intelligi materialiter: nam membra materialiter componunt corpus, talis verò & talis dispositio membrorum inter se, facit corpus formaliter: adde quod illa Pauli locutio est Mystica; nam loquitur de membris Ecclesiæ, & proinde de toto mystico, quare non requiritur tanta sermonis proprietates.

Ad secundam. Concede formam, & Materiam vnitas, remotà quacunque alià entitate esse vnum substantiale in via, & incompletè, non tamen in termino, & completè, donec transeant in *tertiam* aliquam entitatem, quæ dicatur compositum in facto esse, & in esse completo, quæ *tertia* entitas aduenit enti incompleto, & in via adhuc existenti: & dum dicitur, quod aduenit enti in actu, aduenit per accidens, intellige in actu completo; sed nega ita se habere materiam, & formam, etiam inter se vnitas, & non transeas in *tertiam* Entitatem.

Ad tertiam. Dic maiorem esse veram de eo, aut quod non ponitur in definitione compositi Physici, aut quod non est ipsum definitum; at licet illa *tertia* entitas non ponatur in definitione, est tamen ipsum definitum, scilicet ipse homo in allato exemplo. Alij dicunt formam totius poni in definitione totius, v. g. cum dico, homo est animal rationale, ponitur ibi forma totius, scilicet humanitas, saltem implicite; animal enim rationale est homo, seu ens habens humanitatem. Ex quo patet, quomodo illa *tertia* entitas ponatur in definitione compositi, saltem implicite, quod sufficit.

Ad quartam. Dic illam *tertiam* entitatem non esse partem, & se solà facere compositum formaliter, dicique formam totius, quæ perficiens materiam totius vnà cum ipsa faciat completè totum ipsum compositum. De hac forma totius dicitur *secundare resolutione*; nec enim entitas totius se habet ad materiam, & formam, sicut rectum cum superimponitur parietibus, sed veluti, cum fundamentum, parietes, & rectum transeunt in *tertiam* illam entitatem, quæ dicitur domus, quæ & est entitas causata ab illis partibus, etiam vnitis; nec enim causatur ab illis non vnitis. Ex quibus solutionibus patet, quomodo rationes Collegij Complutenfis non præualeant aduersus Scotificas.

Ad quintam. Dic illas duas medietates non esse eandem entitatem, ac totius libræ: quòd si dicas esse æquale pondus, concedo: sed ex hoc non sequitur, quòd sint eadem entitas; nam æquale pondus potest provenire à duabus entitatibus omnino diuersis; loquimur autem in præsentia de toto Physico, & entitatiuo. Dein de seque.

Ad secundam

Ad tertiam.

Ad quartam.

Ad quintam.